

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/36/2014
Identifikačné číslo spisu:	3512010229
Dátum vydania rozhodnutia:	08.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3512010229.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a prísediacich JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí 8. júla 2014 o dovolaní Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. januára 2014, sp. zn. 23 To 20/2013 podľa § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por. takto

rozhodol:

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo 14. januára 2014, sp. zn. 23 To 20/2013 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. výrokom o treste

porušený zákon

v ustanovení § 149 ods. 1 Tr. zák.

v prospech obvineného V. H.

Tento rozsudok sa zrušuje vo výroku o treste.

Zrušujú sa aj všetky rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Trenčíne sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 20/2013, zo dňa 14. januára 2014, bol obvinený V. H. uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák.

Podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, písm. k/ Tr. zák. ho súd odsúdil k trestu odňatia slobody na 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky.

Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len minister spravodlivosti).

Vecne vo svojom podaní argumentuje:

„Krajský súd v Trenčíne napriek tomu, že uznal obvineného vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. mu trest ukladal podľa miernejšieho ustanovenia Trestného zákona, podľa § 149 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd tak ukladal trest podľa iného ustanovenia Trestného zákona, než z akého právoplatne uznal obvineného za vinného.

Správne mal byť obvinenému ukladaný trest podľa § 149 ods. 2 písm. Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a nie podľa § 149 ods. 1 Tr. zák.

Vyššie uvedeným pochybením je naplnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

ako aj dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., t.j. bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Navrhujem preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 20/2013 zo dňa 14. januára 2014, bol porušený zákon v ustanovení § 149 ods. 1 Tr. zák., v prospech obvineného V. H.,

2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil, a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na tieto obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad,

3) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Trenčíne prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.“

Obvinený vo svojom vyjadrení (obsahovo) uvádza, že podľa jeho názoru došlo len ku chybnému označeniu zákonného ustanovenia vo výroku napadnutého rozhodnutia a mala byť vykonaná oprava v zmysle § 174 ods. 1 Tr. por. S uložením trestu pod dolnú hranicu sadzby uvedenej v § 149 ods. 2 Tr. por. spája vyjadrenie, že „apelujeme na využitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. na mimoriadne zníženie trestu“, a že „by mal byť použitý § 39 ods. 1 Tr. zák.“. Finálne navrhuje dovolanie zamietnuť podľa § 392 Tr. por. a zároveň (kumulatívne) podľa § 387 Tr. por. prikázať krajskému súdu doplniť neúplný výrok rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vec preskúmal a zistil, že dovolaniu (ktoré nie je potrebné odmietnuť z formálnych dôvodov) je potrebné vyhovieť.

Dovolanie ministra spravodlivosti je vecne dôvodné, a to v plnom rozsahu (nie je procesne dôvodné v

splnení jedného z dvoch uplatnených dovolacích dôvodov).

Krajský súd zmenil právnu kvalifikáciu (z § 149 ods. 1 Tr. zák. na § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.), trest však uložil podľa odseku 1 naposledy označeného ustanovenia, teda v súlade s právnou kvalifikáciou ním zrušeného rozsudku okresného súdu.

Tomu obsahovo zodpovedá aj uloženie trestu odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej v § 149 ods. 2 Tr. zák. (dva roky), a to v trvaní 18 mesiacov.

Nejde však o chybu rezultujúcu z prekročenia hranice súdom použitej trestnej sadzby, ale o chybu, ktorá je výsledkom použitia nesprávneho ustanovenia Trestného zákona (§ 149 ods. 1 namiesto § 149 ods. 2 Tr. zák.) pri ukladaní trestu.

Zákonom teda zodpovedá splnenie (len) dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nie (aj) dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Uloženie trestu pod spodnou hranicou trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 149 ods. 2 Tr. zák. má vplyv na splnenie podmienky podľa § 371 ods. 5 Tr. por., teda zásadné ovplyvnenie postavenia obvineného.

Aj keď to minister spravodlivosti výslovne neuvádza, z obsahu dovolania je zrejmé, že ním napáda len výrok o treste rozsudku krajského súdu, ktorý považuje za chybný. Preto sa rozhodnutie dovolacieho súdu týka len tohto výroku, ktorý po vyslovení porušenia zákona v ustanovení § 149 ods. 1 Tr. zák. ako nesprávne použitého (v prospech obvineného) zrušil, vrátane obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí, a krajskému súdu prikázal opätovné prerokovanie veci v potrebnom rozsahu (pri viazanosti právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 1 Tr. por.).

Dovolacie námietky obvineného nie sú dôvodné.

Krajský súd celkom evidentne (podľa obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní, výroku i odôvodnenia jeho rozsudku) nepoužil zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a nešlo pri jeho rozhodovaní ani o písársku chybu či neúplnosť výroku. Ako krajský súd pochybil, je uvedené vyššie. Nie je teda možné vec vybaviť postupom podľa § 387 Tr. por., ako navrhuje dovolateľ.

Úlohou krajského súdu bude teda opätovne konať a rozhodnúť o treste v súlade so zákonom (výrok o vine ostal rozhodnutím najvyššieho súdu nedotknutý).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.